துறைசை யாதீன வெளியீடு 14.

பஞ்சாக்கர தேசிகர் அந்தாதி.

கும்பகோணம்
யதார்த்தவசனி அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.
1945.

உ

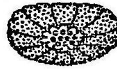
சிவமயம்.

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை யாதீனத்துத்
திராவிட மாபாடிய கர்த்தராகிய
ஸ்ரீ சிவஞான சுவாமிகள் மாணாக்கர்
ஸ்ரீ கச்சியப்ப சுவாமிகள்
அருளிச்செய்த

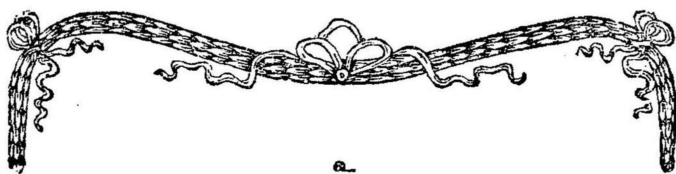
பஞ்சாக்கர தேசிகர் அந்தாதி

ஷை ஆதீனத்து உ௰-வது மகாசந்நிதானம்
ஸ்ரீ-ல்-ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிக சுவாமிகள்
கட்டளைப்படி

அவ்வாதீனத்து வித்துவான்
வி. சிதம்பர ராமலிங்க பிள்ளை
எழுதிய குறிப்புரையுடன்

கும்பகோணம்
யதார்த்தவசனி அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.
1945.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பஞ்சாக்கரதேசிக ரந்தாதி.

கட்டளைக் கலித்துறை.

பதிபசு பாசத்தைப் பாசம் பசுபதி யாக்கியொரீஇப்
பதிபசு வாகப் பசுபதி யாக்கிப்பின் னும்பயிற்றிப்
பதியெனத் தானாய்ப் பயிலுந் திருவா வடுதுறைசைப்
பதிவளர் பஞ்சாக் கரவனை யென்சொல்லிப் பாடுதுமே. (1)

பாடுதும் பஞ்சாக் கரவனை யென்று படர்தலொடுங்
கூடுவ தன்னவன் பாத மதுவந்து கூடுதலு
நீடுவ தின்ப மனவாக்குக் காய நிகழ்செயலற்
றோடுவ வாளாங் கிருப்பதல் லாற்பின்னை யொன்றில்லையே. (2)

ஒன்றில்லை யாக வுயிருள தாக வுருவங்கொண்டு
தென்றில்லை யாடி துறைசையிற் பஞ்சாக் கரவன்சென்று
நின்றில்லை யாதியென் றானின்ற யான்சென்று நின்றிறலு
நன்றில்லை தீயது மில்லைசொல் லாவொன்று நண்ணியதே. (3)

நண்ணிய பாசஞ் சடமா ணவமறி ஞானெனவே
கண்ணுவ தின்றுயி ரொன்றா யுணர்த்துங் கதியறிவைத்
திண்ணிய பாச வறிவு பசுவறி வென்றுசெப்பி
யெண்ணுவ தென்னை யியம்பாய்பஞ் சாக்கர வின்குருவே. (4)

குருவா யருள லுயிர்க்கின்மை யாருங் குறிக்கொடுய்ய
வருவா யருவுரு வாயுரு வாயவை தானெனநற்
பெருவான் பொருடன் பெருப்பெய ரேபெய ராகவந்த
வொருவாய்மை தன்னை நினையினு முள்ள முருகுவதே. (5)

உருகுங் கருணைப் பெருந்திற னோக்கி யுலைமெழுகாய்ப்
பருகுந் தணப்பற வானந்தத் தேறல் பமரமெனத்
திருகும் வினையின் றிருக்கறுத் தாண்டுதன் சேவடிக்கீழ்த்
தருகின்ற பஞ்சாக் கரவனொ டாடிய தாழ்குழலே. (6)

தாழ்கின்ற கூந்தன் மலர்சூட்டித் தையலர்த் தோயுமின்பத்
தாழ்கின்ற வென்னைத்தன் பாதத்தி லார்வ மளித்துளத்தைப்
போழ்கின்ற வெம்பொறி போழ்ந்துபஞ் சாக்கர பூரணன்மெய்
வாழ்கென்று சென்னி மலர்க்கைவைத் தானின்ப மல்கியதே (7)

மல்கிய சஞ்சிதக் காட்டை யெரிவாய் மடுத்துடலிற்
புல்கிய வின்பத்துன் பங்களெல் லாம்பின்பு பூப்பதின்றி
யல்கிய பஞ்சாக் கரதே சிகனரு ளாற்கவர்ந்து
நல்கிய வாய்மைக்குக் கைம்மாறு கண்டில னல்குதற்கே. (8)

நல்குந் தொழிறனக் கேயன்றி யில்லா நலத்தகைசேர்
பல்குந் துறைசைப்பஞ் சாக்கர தேவன் பணித்திடுங்காண்
மெல்குந் திறமெனக் குள்ளத னல்வினை கின்றவெல்லா
மொல்குந் திறமின்று காட்டினன் யானென தோடியதே. (9)

ஓடிய தாண்டவ முற்றது பாசகன் மங்களொத்த
வாடின பல்வகைத் தோற்ற மலரயன் மான்முதலோர்
வீடினர் செய்கை விளைந்தது போகம் வியன்றுறைசை
நீடிய பஞ்சாக் கரவன் முகிழ்த்த நிலாநகைக்கே. (10)

நகைக்கின்ற செங்கனி வாயு மெதிர்ந்தோர் நவைமுழுதுந்
துகைக்கின்ற பேரருட் பார்வையு மும்மலத் தொக்குவிடத்
தகைக்கின்ற சின்முத் திரையுந் தனிக்கரப் புத்தகமு
முகைக்கின்ற வாவென்னைப் பஞ்சாக் கரவனெண் பூங்கழற்கே. ()

கழற்கா லரவிந்தங் கைகூப்பப் பஞ்சாக் கரவனெங்கோ
னழற்கா லனைவந்து சாரலொட் டான்றனு வைப்படைப்பப்
புழற்கா லரவிந்தப் புத்தேளை நாடலொட் டான்புனவேய்ங்
குழற்கான வாயற் கிடமினி யாதன்ன கொள்கையனே. (12)

சையப்பு மூவுல குண்டது கண்மல ரொன்றுண்டதா
லையப்பு வேளை யமலன்பஞ் சாக்கர வண்ணல்பொற்று
ணெய்யம்பு பாறயி ராட்டி வணங்கிய நேயரொன்று
மெய்யம் பிறவென வெல்லா மெடுத்து விழுங்கியதே. (13)

விழுங்கிக் கிடந்த வொளியறல் பார்த்து மிடையிருள்போ
லொழுங்கிக் கிடந்தவெ னுள்ளத் தொழிவுகண் டோங்கிருளு
மழுங்கக் கடைக்கணித் தாண்டான்பஞ் சாக்கர வண்ணலினிப்
புழுங்கக் கடவதொன் றில்லையெஞ் ஞான்றும் புணர்ப்பன்றியே.()

அன்றிய நீத்த மடுத்தான் சடைக்க ணடற்கெழுமா
னொன்றிய வோதை மடுத்தான் செவிக்க ணுலகமுற்றுங்
கன்றிய வால மடுத்தான் களத்துக் கருதியென்னை
வென்றியம் பாத மடுத்தான்பஞ் சாக்கர மெய்த்தவனே. (15)

தவமாய்த் தவம்புரி வானாய்த் தவப்பய னாய்க்கொடுக்கு
மவனா யிருத்தும்பஞ் சாக்கர மூர்த்தியை யாரறிவார்
நவமாத் தொழிற்கு வருமுருப் போலருண் ஞானநல்கிப்
பவமாய்க்க வந்த பவம்பரி யாமை யிருந்திடினே. (16)

இருந்திடிற் பஞ்சாக் கரவன் பதத்திடை யான்மலமு
மிருந்திடுஞ் சற்றெழி னாங்கே யெழுந்தினி நீயெனக்கு
விருந்தென வாய்ப்பெயு மீட்டு மிராமை விடுப்பினங்கோ
பொருந்திடு மெல்லா மவன்பெயர் பொள்ளென வோனவதே. ()

ஓதுவ தாகிய பஞ்சாக் கரன்பெய ரொண்மறையின்
மீது வதிவது நட்போ டிகலை விளக்குவதும்
போதுவ தும்பின் புணர்வது முன்னாய்ப் புணர்மயக்கங்
காதுவ துங்கழன் றுள்ளது மெல்லாங் கருதிடினே. (18)

கருதிடு மென்னைத்தன் னுள்ளே யிருத்துங் கதிப்பின்மலம்
பொருதிடும் போகப் புணர்ப்பா யிருக்கும் புரைதவத்தா
லிருதிடு நாமமெய் தார்க்கிரு ளாயே யிருக்குமருள்
விருதிடும் பஞ்சாக் கரவன் விரைப்பூங் கழற்றுணையே. (19)

அணைமா முலையுமை காணச் சுடர்மணி யம்பலத்தே
பிணையா வருமின்றி யாடும்பஞ் சாக்கர வெந்தைபிரா
னணையா வெனையணைப் பான்பிற கேசெல்லு மாநருளே
புணையாப் பவக்கட லேற்றிய வாறற் புதநெஞ்சமே. (20)

நெஞ்சே யுறுதி யறிந்திலை போலு நினைப்பினங்கே
யஞ்சே லெனநின் றருளும்பஞ் சாக்கர வண்ணலிரு
செஞ்சே வடியை யிகந்தய லேபுலன் சென்றுபற்றி
நஞ்சே யனைய வினைவழிச் சேற னயந்தனையே. (21)

நயந்தரு நல்லவர் தாண்மகிழ் வாய்நல்ல வல்லநெஞ்சே
பயந்தரி ஞங்கே பனிப்பா யறிந்தநின் பண்புநன்றே
வியந்துனக் குள்ள தருளும்பஞ் சாக்கர மெய்ப்பொருளோ
டியைந்தவை தாக்கா திருக்கறி யாதுட லாயிருந்தே. (22)

இருந்தேன் மனத்தி லளற்றினை யாய்நல னேதுமிலேன்
பொருந்தே னடியர் குழாத்தைப் பொருந்துவல் புல்லியரைத்
திருந்தேன் றிருந்தும் வகைகொளல் லாஞ்செய்து நிற்கின்றதான்
மருந்தே யனையபஞ் சாக்கர தேவன் மலர்ப்பதமே. (23)

பதமலர் கண்டோ ரெறும்ப்பக டூர்தி பதிகுறுகா
ரிதமநள் செங்கைகண் டோர்பிர மன்கை யெழுதப்படார்
கதமலி யிருரி போர்த்தருள் பஞ்சாக் கரவனுதன்
மதவிழி கண்டோர் துரப்பர் மதவேண் மலர்க்கணையே. (24)

கணையுண்ட தேந மிருஞன்னு மாழியு மக்கணையும்
பிணையுண்ட தேரைப் பரிக்குஞ் சிலையும் பிறங்கவெல்லா
மணைவொன்ற வாக்கும் வலவனு மேங்க வசித்ததென்ப
விணையொன்று மில்லாத் துறைசையிற் பஞ்சாக் கரவின்பமே. ()

இன்ப மிதுவெனப் பஞ்சாக் கரவ னிணைப்பதத்தி
லன்பிற் பிணைக்க வடியரல் லான்மற்றை யாரறிவார்
துன்பிற் பிணைவது கண்டுத் தொடர்ச்சியெல் லாஞ்சுகமா
வன்பிற் பிணைத்திடு மாலாதி யோரு மதித்தனரே. (26)

மதிப்பிக்கு மென்னைத்தன் பாதத்தை யாங்கே வயங்கிநிற்கு
முதிப்பிக்கு மன்பை யுறுசுவைத் தெள்ளமு தாயுகக்குங்
கதிப்பிக்கு மாணவ மாயைகன் மங்களின் கட்டறுக்கும்
பதிப்பிக்கும் பஞ்சாக் கரவன்றன் பாலெனைப் பாதங்கொண்டே.

கொண்டலங் கண்டமுங் கொக்கரைக் கூத்துங் குறுநகையு
மண்டிலங் கொண்டவிர் செஞ்சடைக் கற்றையும் வான்பிறையுந்
தண்டளிர்ப் பாதமும் பஞ்சாக் கரவன் றயங்கருளு
முண்டன கண்டவன் றேயெனை மீட்டு முமிழ்வின்றியே. (28)

இன்றேயெஞ் ஞான்று மொழியாத வின்பத் துறைபடிய
நன்றே யருளும்பஞ் சாக்கர நாத னளினபதத்
தன்றே விரவு நிலையறி யாதது போலழுந்தி
வென்றே விரவு மலமறி யாமை விடுத்தனமே. (29)

விடுத்தன மென்று பகர்ந்தத னால்விடு மோமலமு
மடுத்தன மென்று பகர்ந்தத னாலண்மு மோவருளு
மடுத்தருள் பஞ்சாக் கரவன் மலர்ப்பதத் தேயழுந்திக்
கெடுத்தெனதியானெனுஞ் சேட்டைப் பகுப்புங் கெடினல்லதே.

அல்லவிர் கண்டனெண் டோளன்முக் கண்ண னழற்கரத்த
னெல்லுமிழ் மேனியன் பஞ்சாக் கரவ னெனக்கிரங்கிச்
சொல்லிய ஞானந் துவந்துவம் பாற்றித்தொக் காருயிராய்ப்
புல்லிய ஞான மிரண்டுமல் லாற்புக லொன்றில்லையே. (31)

இல்லை யிறைவனென் பார்க்கு மிறையென்ற மாத்திரையா
னல்ல வருளும்பஞ் சாக்கர நாத னளினபதஞ்
சொல்ல நினைய விறைஞ்சப்பெற் றார்க்குத் துகட்கிழங்கைக்
கல்வி யருள்வதி னையுறல் வேண்டுங்கொல் காசினிக்கே. (32)

காசினி மீது பிறந்தவர் தம்முளுங் காவிரிசூழ்
தாசிறு நாட்டிற் பவித்தவர் தூய ரவர்களுள்ளு
மாசறு பஞ்சாக் கரவன் வதியர சூரினுற்றோர்
தேசுறு தூய ரவருளுந் தூயர்சென் றேத்துநரே. (33)

ஏத்துநர் தம்மு ளிருந்துதன் பாதத்தை யேத்துவிக்குஞ்
சாத்துநர் தம்மு ளிருந்துதண் போதலர் சாத்துவிக்கும்
பாத்துநர் தம்மு ளிருந்துநட் போடிகல் பாத்துவிக்கு
மாத்தன்பஞ் சாக்கர வண்ண லருளு மருளிதுவே. (34)

இதுபுரி வேனென வொன்றனை மேற்கொண் டிடைவிடுக்கு
மதுபுரி வேனென் றடுக்கு மயர்க்குமற் றூ லுயிரிற்
கதுவிய தன்மை கரிசறுத் தாண்டபஞ் சாக்கரவன்
முதுநல முற்றுமுற் றுதுமுற் றின்புந் திளைத்திடுமே. (35)

திளைத்திடுந் தன்மையிற் றுறு யிருக்குந் திகழவருள்
விளைத்துமற் றேனை யிடங்களில் வேறு யிருக்கும்விண்ணின்
முளைத்தெழு வெண்மதிக் கண்ணியன் பஞ்சாக் கரவன்முன்னோன்
வளைத்தழும் பாளன்மெய்ம் மாதவர் போற்றிய மாதவனே. (36)

மாதவம் யாதும் புரிந்தறி யேன்வண் மலர்ப்பதத்துப்
போதலர் நீரும் பொழிந்தறி யேனெதிர் போதலுமே
வீதை சோலை விரைசூழ் துறைசைப்பஞ் சாக்கரவன்
றீதற வாண்ட விரகினை யென்னென்று செப்புவதே. (37)

செப்பற் கரியன சிந்தைக் கரியன சேர்பொருளோன்
றெப்பற் கரியன வுள்ளே விரவியொண் மாமதிபோற்
பப்புற்ற வாணவம் பாற்றி வருவன பண்பினர்க்கு
வைப்பிற் பொலிவன பஞ்சாக் கரவன் மலரடியே. (38)

அடியோ ரிரண்டி னுலகொரு மூன்று மடக்கியதால்
வடிவாளி வார்சிலை வையகந் தாங்கு மதுகையதான்
முடியா முதல்வன்பஞ் சாக்கர மீளி முழுமணித்தேர்ப்
படியோ ரிறையு முருளிட மில்லாப் பரப்பினதே. (39)

பரப்புற்ற தேர்க்கமை பாகனும் பாகற் பயந்தவனு
மிரப்புற்று நாடவெட் டாதிறந் தோங்கின வின்பவெள்ளம்
விருப்புற்ற வன்பர்க் கருளும்பஞ் சாக்கர மெய்ப்பொருடன்
குருப்பெற்ற வேணி முடியுங் குரைகழற் பாதமுமே. (40)

பாதங்க ணான்கும்வைத் தானவை நல்கும் பதங்கள்வைத்தான்
வேதங்க ணான்கும்வைத் தான்விரை யாக்கலி வீறவைத்தான்
பூதங்க ளாதிவைத் தான்புரை யாத புகர்மலத்தி
னேதங்கள் பாறவைத் தானெழிற் பஞ்சாக் கரவிறையே. (41)

இறைவிற் றிருந்துபஞ் சாக்கர நாத னிறைசெலுத்து
முறைநாடி னேனை முறைமுறை யாங்கொன் முகிழ்ப்பவற்றுண்
மறையா யிருப்பதொன் றின்றாக வெங்கும் வதிந்தறிந்து
பெறயா வருக்கு மவையவ ராலுய்க்கும் பெற்றியனே. (42)

பெற்றி யொருவர்க் கறிவரி யான்பெரு வள்ளன்மையை
யுற்றறிந் தான்மற்றை வள்ளன்மை வள்ளன்மை யாயுறுமே
பற்றிக லின்றிப் பயன்விழை யாதுபஞ் சாக்கரன்போன்
முற்று மளிப்பவர் யார்முடி வானவர் தம்முளுமே. (43)

உள்ளும் புறமு மொருதன்மைக் காட்சியர் தாமுலகி
னள்ளும் பரிசின ரேனும் வினைவழி நண்ணகிலார்
தெள்ளும் பெரும்புகழ்ப் பஞ்சாக் கரவன் றிருவடியை
விள்ளும் பரிசின ரெல்லாம் விடுத்தும் விடுக்கலரே. (44)

விடுக்கலர் பற்றினொ டார்வங் கதியை விரும்புகிலார்
தொடுக்கலர் பஞ்சாக் கரவன் பதத்துச்சொன் மாமலர்கள்
கொடுக்கல ராவி யுடல்பொரு ளாங்குக் கொழுஞ்சுவைத்தேன்
மடுக்கல ரன்பரைப் போனடிப் பார்க்கென் வருவதுவே. (45)

வருவதும் போவது மாயுழல் வீர்வம்மின் வந்தனிரேற்
றருநிதி சிந்தா மணிகாம தேனுவுந் தந்தருளும்
பொருவறு போக மெலாந்தரும் போக மெலாம்வெறுத்தா
லொருவரு முத்தியு நல்கும்பஞ் சாக்கர வொள்ளொளியே. (46)

ஒளிக்கு முயிர்களுக் குள்ளே மலத்தி னொளித்தவுயிர்க்
களிக்குந் தனுகர ணாதி யளித்த வவற்றொடி ருள்
விளிக்கு முளைத்த வுயிரினைப் பஞ்சாக் கரவிமலன்
றெளிக்கும் பளிக்கி னிழல்போ லுடலந் திரிவிக்குமே. (47)

விக்து ளிருமன் முயலகன் குட்டம்வெப் புப்பெருநோய்
தொக்கு வயிற்றுறு நோய்சூலை நோயொடு சூழ்ந்தடினு
நக்கு நலத்தரு பஞ்சாக் கரவ னளினபதம்
புக்கு விடினங்க ணெல்லாமின் பாகப் பொலிதருமே. (48)

பொலிந்தன மன்னோ தணியுந் தணிந்தன வேபொலியுங்
கலந்தன மன்ற தணக்குந் தணந்தன வேகலவுஞ்
சலந்தரு வையத் தியற்கை தனைக்குறித் தாழன்மினோ
நலந்தரு பஞ்சாக் கரவனை நாடி நயமின்களே. (49)

கள்ளுண்ட வாளிச் சுவையுண்ட கார்முகக் காளையுடல்
விள்ளுண்ட கண்ணன்பஞ் சாக்கரநாதன் விரைமலர்த்தா
ணள்ளுண்ட நெஞ்சுண் டவன்பெயர் பூண்டநன் னாவுமுண்டா
லெள்ளுண்ட வல்வினைக் கஞ்சுவ தின்றினி யெய்தினுமே. (50)

எய்தடு முப்புரத் தெண்ணிய மூவ ரெரிபிழைப்பச்
செய்தவன் பஞ்சாக் கரவன் றிருவடித் தாமரைக்கீழ்ப்
பெய்தடச் சூழ்ந்த பெயரா வினையைப் பிழைப்பித்துய்தி
வெய்தரு ளுந்திறத் தென்னினி வேறு விளம்புவதே. (51)

விளம்புவ தென்னினிப் பஞ்சாக் கரவன்வெல் பூங்கழற்கு
ளுளம்புகு வோர்கட் குறுவினை யாது முறுதுமெய்யே
களம்படு செந்தீக் கதுவி னிழலுடல் காயுங்கொலோ
வளம்படு புற்போ லணைந்துட னீங்கிய தாருயிரே. (52)

உயிர்தா முயிர்க்கு முடலினல் லாதின்பத் துன்பமொன்றும்
பயிலா பிறவுட லெங்கு மிருந்துமப் பண்பினவாற்
செயிர்தீர்ந்து பஞ்சாக் கரவன் றிருவடி சென்றுபற்றின்
மயரா ருடல மிருந்தும் பயனென் மருவுவதே. (53)

மருவுவ தொன்றை யரிதுபஞ் சாக்கர வான்பொருளி
னருள்வழி யன்றி யொருவலு மொன்றை யரிதுமன்ற
வொருவலு மொன்றைமற் றொன்றை யுறலுமெல் லாமவன்றன்
றிருவடி யேயென்று சிந்திகண் டாய்நெஞ்சந் தேய்ந்தறுமே. (54)

அற்றாலு மென்னை புறத்தே பயில்பொரு ளானவெலாங்
கற்றாலு மென்னை யரிதா கியகல்வி காசில்புகழ்
பெற்றாலு மென்னைபஞ் சாக்கர நாதன் பிறங்கருளி
னுற்றாலும் யானென தென்னுஞ் செருக்கொழி யாவிடினே. (55)

விடுக்குங் கணையெறு மூர்த்தி மனைவி விலங்கலந்தோட்
படுக்குங் கலனு மொருபொரு ளேகொண்ட பண்ணவன்சீர்
கொடுக்குந் துறைசைப்பஞ் சாக்கர நாதன் குலப்புகழைத்
தொடுக்கும் பரிசுபெற் றும்பெறு மாறின்று சூழ்பவமே. (56)

பவம்பல கோடி வருமாறு நாவிற் பயிற்றியிட்ட
வவம்பல கோடியும் பஞ்சாக் கரனைப் புகழ்ந்தறுத்தாந்
தவம்பல கோடிய சிந்தைய தாணினைந் தேதணந்தா
நிவந்தபல் கோடி யுடற்றீங் கிறைஞ்சபு நீத்தனமே. (57)

நீத்தனங் காணி னிகழுஞ் சுகமென நியானிலவப்
பாத்தனங் காணிற் படுவதொன் றில்லைபஞ் சாக்கரவன்
பூத்தசெந் தாமரைத் தாளுங் கரமும்புன் மூரணிலா
யாத்தசெவ் வாயு முகமுமெல் லாமின்பத் தேயெழுமே. (58)

எழுந்தது பஞ்சாக் கரவன் றிருவரு ளெங்குமதில்
விழுந்ததென் புல்லறி வாங்கே யருளாய் மிளிர்ந்தனவா
லழுந்திய பாசமென் றெண்ணிய மாயை யருவினையுந்
தழுந்தாம் வேறினி யில்லையின் பொன்றே தலைப்பட்டதே. (59)

பட்டது பாசமென் பாரது மாயும் படியறியா
ரொட்டிய தாரரு ளென்பா ரஃதுறு முண்மையெய்யா
ரட்டில கெல்லா மளிக்கும்பஞ் சாக்கர வண்ணலருண்
முட்டறு ஞான முகிழா வுளம்படை மூர்க்கர்களே. (60)

மூர்க்கரைப் போல முதுமா தவர்க்கு முனிவுசெய்து
பார்க்குளெஞ் ஞான்றும் பருவரு வேனையும் பார்த்தருளாய்
கார்க்கதிர் தோகை யெனவடி யார்கள் கலந்தெதிர்நின்
றார்க்குந் துறைசைப்பஞ் சாக்கர நாத வருட்குருவே. (61)

குருமணி மோலித் துருவன் பிணித்த கொழுங்கயிற்றி
னொருவுதல் கோளுக் கிலையெத் திசையி னுறினுமவ்வா
றருண்மணி யாகிய பஞ்சாக் கரவ வடியெனுநின்
றிருவடி நீங்காத் திறம்யாங் கிருப்பினுஞ் செய்தருளே. (62)

அருணட மாடிய பஞ்சாக் கரவன்முன் பைந்தொழில்கொண்
டிருணட மாடிய வம்பல வாண னெனக்களித்த
திருநடங் காணிற் செயிரை விழுங்கித் திசைவிழுங்கி
யுருநட மாடவெ னுள்ளம் விழுங்கி யுகந்ததுவே. (63)

உகந்தவ னெல்லாப் பொருட்கும்பஞ் சாக்கர வுத்தமனை
யகந்தனிற் சற்றே யடுப்பிற் கதிகளெல் லாமடுப்ப
ரிகந்திடிற் சற்றே யெழுநான்கு கோடி நரகும்வல்லே
புகுந்துபல் லூழி பெயர்ந்து மெழாது புழுங்குவரே. (64)

புழுங்கும் பெரும்பழி வந்தாலு மென்னின்பம் போர்த்துளத்தை
விழுங்கும் பெரும்புகழ் வந்தாலு மென்வினைப் பாலதென்று
மழுங்கும் படியதன் றேயருட் பஞ்சாக் கரவன்பதத்
தொழுங்கும் பெருநிலைக் கூறவெற் றுவில்லை யுற்றுநில்லே. (65)

நில்லென்று செந்தீ நிரையி னிறுவினு நீடுசெல்லல்
கல்லென்று தீய திறத்தி னெடுப்பினுங் காய்ந்துநயந்
தல்லொன்றி வாளாங் கலையாது பஞ்சாக் கரவனருள்
புல்லொன்று பாரங் கழிப்பதென் றேயின்பம் பூணுகவே. (66)

பூணுங் கடவுளைப் பஞ்சாக் கரவனைப் பூண்டுகொண்டு
காணுங் கடனால் வருவினை மாய்க்குங் கடனதன்றி
மாணுங் கரிசடற் சேன்ற வினையை மறுப்பவுழந்
தேனுங் கெடேன்மின் குறுகா தொழியா வெறுமுடைத்தே (67)

உடைத்தைக் கலையும் பரானந்த வின்ப முறப்பயிற்றி
விடைத்தங்கு மேவு மொழியா வினையின் விறன்முருக்கித்
துடைத்தங் கருளும்பஞ் சாக்கர நாதன் சுடர்ப்பதத்து
ளடைத்தங் கிருப்ப வறியா துளமயல் விட்டனவே. (68)

வீட்டனம் யானென தென்னுஞ் செருக்கை விடுத்தலொடுங்
கெட்டன மத்தகு கேட்டினை யேகிளர் வாழ்க்கையெனப்
பட்டனம் பஞ்சாக் கரவன் பதமலர்ப் பூசனையே
தொட்டன மிந்தத் தொடர்பினை யாவர் துளக்குநரே. (69)

துளக்கும் வினையுட னிற்பத் தொகுபுயிர் வாங்கலெவ்வா
றளக்கற் கரியபஞ் சாக்கர நாதனென் றையுறன்மின்
வளக்குஞ் சரந்தன் வயிற்றுட் செறிவினை வாங்கிக்கொண்டு
விளக்கட் கனிதன் புறம்விடல் கண்டன மேதினிக்கே. (70)

மேதினி மீதும் விரவுவ தீவினை யேன்சிரத்தும்
போதுவ வீதென்ன வற்புதம் போக்கின் மறைமுடிவு
மாதவர் நெஞ்சு மலையான் மடந்தை வளைக்கரமு
நீதியிற் றைவரும் பஞ்சாக் கரவ னெடும்பதமே. (71)

பதந்தர வல்லவன் பஞ்சாக் கரவன் பசுபதிநல்
விதந்தரு மீச னிறையெட் டுருவத்த னெண்குணத்தான்
சுதந்திர முள்ளவ னென்றுசொன் மாத்திரை சூழ்ந்தவர்க்குங்
கதந்தரு வல்வினை காவத நூறு கடந்திறுமே. (72)

இறுகின்ற மாலைய தாக்கை யிதுதனைப் பேணிக்கொண்டே
தெறுகின்ற வல்வினை வாயழி வேனைச்சென் றேத்துநர்பா
லுறுகின்ற பஞ்சாக் கரவனவ் வூழ்வினை தன்னடியா
லறுகின்ற தாக்கியஞ் சேலிங்கண் வாவென் றருளினனே. (73)

அருள்கின்ற காலமெஞ் ஞான்றும்பஞ் சாக்கர வாண்டகைக்கா
மிருள்கின்றவாணவத் தேகிடந்தெய்த்தின்பத் துன்பந்துய்த்துத்
தெருள்கின் றிலாவுயிர்க் கேசென்று சேரும் பருவங்கண்டாய்
மருள்கின்ற வன்னெஞ்ச மேமதி யாயின்று வாய்த்திடுமே. (74)

வாய்த்த துடலிது பஞ்சாக் கரவன் மலர்ப்பதத்தை
யேத்துத லாலென் றிறுமாந் திருந்தவெ னெண்ணமெல்லாந்
தீத்தெறு பஞ்சாய்ச் சிதையப் பலகதி சென்றுசென்று
பூத்திடு மாறு புரட்டிய தாற்புல் வினையடுத்தே. (75)

அடுத்த வினைக்கினி யஞ்சேன்பஞ் சாக்கர வாரியன்முன்
விடுத்திருண் மூழ்கும் பிழையிற் பருவம் விளைத்துடலங்
கொடுத்தக்கும் விட்டிது காறும் விளைத்தகுற் றங்களுநீத்
தெடுத்தவ னின்னு மெடுப்பனென் றுண்மையை யெண்ணினனே.

எண்ண மெலாந்த னிணையடி யேறவைத் தானியம்பும்
வண்ண மெலாந்தன் பெயராக வைத்தனன் வாருடலிற்
பண்ண லெலாந்தன் பணியாக வைத்தனன் பண்ணவர்கூ
றுண்ணல்பஞ் சாக்கர வேந்த லருளுமி தற்புதமே. (77)

அற்புத மேனிய னுந்திருச் சிற்றம் பலவனறற்
புற்புதம் போலுருக் கொண்டபஞ் சாக்கர பூரணனைச்
சிற்பர மென்றுள்ள வாறறி யார்செயிர் தீர்தொழிலைத்
துற்பவ மாக்கு முருவத்தி னுண்மையு முன்னலரே. (78)

உன்னிய காலை யுறவா யினிக்குஞ்சற் றேயயர்ப்பி
னன்னிய மாக வகன்றே கவற்று மனனியமாய்
மன்னிய பஞ்சாக் கரவன் வயங்கரு ளோங்கியக்காற்
பொன்னியல் காலைப் புரையிருள் போன்மலம் பொன்றுவதே. ()

பொன்றுஞ்சு முன்றி லுடையவ ராகப் பொலிதரினு
மின்றுஞ்சு வேலரை யஞ்சுவர் வேலர் வெருவுவாற்
கொன்றுஞ்சு தேவரைத் தேவரு மஞ்சுவர் கோகனதத்
தென்றுஞ்சு பஞ்சாக் கரவன் றிருவடித் தேசினர்க்கே. (80)

தேசிக நாதன் சிவஞான தேவன்செங் கைத்தலமுன்
வீசிநின் றூடிய வம்பல வாணன் வியனுலகம்
பேசிய பஞ்சாக் கரவன் பிறங்கருட் டாண்மலரைக்
கூசிநின் றேத்திய மாதவத் தார்க்கென் குறையுளதே. (81)

குறையுண்ட நெஞ்சும் பழியுண்ட செய்கையுங் குற்றமெலா
முறையுண்ட வாக்கு மெனக்களித் தானுற் றுளாரெவர்க்கு
நிறையுண்ட வாக்கும் புகழுண்ட செய்கையு நீடுமின்பப்
பொறையுண்ட நெஞ்சு மளித்தான்பஞ் சாக்கர பூரணனே. (82)

பூரணன் பஞ்சாக் கரவனென் செய்யும் புலைநெஞ்சமே
யாரண மார்க்கம் விடுத்தே யாவக லல்குனல்லார்
வாரணி கொங்கை முயக்கே யமர்ந்து வருந்திடும்பைக்
காரண மேதொகுத் தாயது கூட்டுங் கடனவற்கே. (83)

அவனென் றுலகம் புகழும்பஞ் சாக்கர வாண்டகையை
யெவனென்று முன்னி யிகந்தனை யாலெ னிழுதைநெஞ்சே
பவன்றவன் சங்கரன் பார்ப்பதி பாகன் பரன்சிவனா
முவனென்று தேறி யொழியா யொழியா வுறுபகையே. (84)

உறுபகை யாளர் துவன்றினு நட்பின ரோங்கினுமென்
முறுகிய வின்ப மடுப்பதுண் டேற்பகை யான்முருக்கப்
பெறுவதொன் றில்லையின் னாங்குள தேற்பெய ராதுறவா
னிறுவவு நீக்கவும் வல்லன்பஞ் சாக்கர நின்மலனே. (85)

நின்மலன் பேரறி வாளன்பஞ் சாக்கர நிர்க்குணன்மற்
றன்மலத் தாழ்புல் லறிவுடை யேனுட னாயமர்ந்து
தன்மலர்ப் பாதந் தலைத்தந்துந் தாழ்விலன் சார்களங்க
வின்மதி வாழும் வெளிக்கென்னை தாழ்வு விரவுவதே. (86)

விரவிய வான்வளி தீவிரி நீர்வியன் பாரவையாய்ப்
பரவிய பான்மதி யாய்க்கதிர் கால்பகல் வானவனாய்ப்
புரவிய லாருயி ராய்நின்ற பஞ்சாக் கரப்பொருளைக்
கரவியல் சீருண் மாறாது காணுங் கடனரிதே. (87)

அரிதுதன் பாதத் தடைவா ருயிர்க்கென வன்றுதொட்டுக்
கரிசறு மூர்த்தி தலந்தீர்த்த மாயமர் காரணனை
விரிபுகழ்ப் பஞ்சாக் கரவனை மெய்யன்பி னாலுளத்தே
பரிபவம் பெற்றார் பெறார்மலந் தான்செய் பரிபவமே. (88)

பவமெழு கோடி யெடுப்பினு மென்னைபஞ் சாக்கரவ
னவநவ மாகப் புணருந் தொறுமின்ப நல்குகின்ற
தவமலி யிப்பவம் போல்வாய்ப் புறினிந்தத் தன்மையின்றி
யவமுறி னிந்தப் பவமுங் கடுக வவிதனன்றே. (89)

நன்றே யடுப்ப தருளிற் கலந்த நலத்தவர்க்கு
மின்றே யிறந்த பவங்களி னீட்டு மிருவினையுட்
சென்றே பயப்ப வெவையவை பஞ்சாக் கரச்செம்மலு
னின்றே புணர்த்தும் புணர்த்தினு மேலு நிலைவைக்குமே. (90)

வைப்பா யிருக்கும்பஞ் சாக்கர நாதன் மலர்ப்பதமே
துப்பா யழுந்தின் மலைநேர் வினையு மெரித்துரும்ப
வொப்பா யவியும் பதைப்பிற் கடுகு முயர்மலையா
மிப்பா லனநெஞ்ச மேநினைக் காம்வழி யெய்துகவே. (91)

எய்துவ திங்கிடை யொன்றில்லை பஞ்சாக் கரவிறைவ
னுய்திற நாடிமுன் செய்வினை யூட்டி யொழிக்குங்கண்டாய்
நைதிறந் தீவினைக் கெண்ணலு நல்லதென் றென்றனையே
செய்திற நாடலும் வேண்டா வவனடி சிந்திநெஞ்சே. (92)

நெஞ்சே நினக்கு நெடும்பகை நீயந் நிலையறியா
தஞ்சே லெனவருள் பஞ்சாக் கரவ னவையவரா
லெஞ்சாது நீமுன்ன ரீட்டிய கூட்டி யிடும்பொழுது
நஞ்சே யெனமுன் னிலைபகை யாகவு நாடினையே. (93)

நாடுவ தெல்லா மருளும்பஞ் சாக்கர னற்பதமே
கூடுவ தெல்லா மவனடி யார்தங் குழாத்திடையே
வீடுவ தெல்லா மறிவிலர் சேர்ச்சியென் றாய்விடினே
நீடுறும் வேறின்ப முண்டேனும் வேண்டா நெடுநிலத்தே. (94)

நிலங்கா லகழ்ந்து நெடுமா லறியா நிகரில்பத
மலங்கா லறுக்கும்பஞ் சாக்கர நாதன் மலியருளா
னலங்கா முறுவெனக் கெண்மையின் முற்றுநன் றாய்த்தளித்தான்
கலங்காமை யின்மையின் மற்றதற் கேற்குங் கடனிலனே. (95)

இலம்பட லாவது பஞ்சாக் கரவ னெழிலருளி
னலம்புரி வோர்க்குல கத்துறு செல்வங்க ணண்ணுவதே
குலம்புரி செல்வங்க ளாவன கோதி லடியவர்க்குச்
சலம்புரி வையகத் தாறிலம் பாடு தழைப்பனவே. (96)

தழைக்கின்ற போதி வனமுஞ்செந் தாடொழு காலமிதென்
றழைக்கின்ற வன்பர்கள் சோடையுங் கண்டா ரகமுழுதுங்
குழைக்கின்ற பஞ்சாக் கரவன்மெய்க் கோலமுங் கோதிறவ
மிழைக்கின்ற சூழலு மென்மன நீங்கா திருப்பனவே. (97)

இருப்பன நெஞ்சன்பல் லூழியெல் லாம்பெயர்ந் தாலுமெம்பால்
விருப்பின னாத லரிதெனப் பஞ்சாக் கரவிமலன்
பொருப்பினை வாங்கிற் றெனவெனை யாண்ட புதுமையினாற்
கருப்படு மாறினிச் செல்லவொட் டானருட் காப்பிடுமே. (98)

இடுவதெல் லாமவன் றன்குண மென்குண மேற்றல்வினை
யடுவதெல் லாமவன் றன்குண மென்குண மாக்கன்மெய்ம்மை
தொடுவதெல் லாமவன் றன்குண மென்குணந் தோல்வியிவை
படுவன வாயினும் பஞ்சாக் கரவன் பரிவுளனே. (99)

உளநின்று காணி னொளிப்பனங் கேயெ னுளமொளிப்பின்
வெளிநின்று காணப் படுவன் விரிகடற் றெள்ளமிழ்துந்
தெளிவுண்ட தேறலுங் கைப்பவென் சிந்தை யெலாமினிப்பன்
பளகறுத் தாண்டபஞ் சாக்கர நாத பசுபதியே. (100)

பஞ்சாக்கரதேசிகரந்தாதி முற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்கண்டதேவர் திருவடி வாழ்க.

சிவஞானயோகிகள் திருவடி வாழ்க.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பஞ்சாக்கரதேசிகரந்தாதி.

குறிப்புரை.

1 பதி பசு பாசத்தை - அநாதி நித்தியப் பொருள்களாகிய பதி பசு பாச மென்னும் மூன்றனையும், பாசம் பசு பதி ஆக்கி - ஐந்தொழி லியற்றுங்கால் எய்திய சகலாவஸ்தையில் பாசமும் பசுவும் பதியுமாகிய முறையில் முன்பின்னாக நிற்கச்செய்து, பசு - ஆன்மா, ஒரீஇ - அந்த நிலையின் நீங்கி, பதி - பதிநெறியில், ஆக - ஒழுகியவழி, பசு - ஆன் மாவை, பதி ஆக்கி - பதியின் தன்மை எய்தச் செய்து (தூயதாக்கி), பின்னும் பயிற்றி - அது சீவன்முத்தி நிலையில் நிற்குங்காலும் அந்நிலையி னழுவாதிருக்கச் செய்து, (இவ்வகையால்) தான் - அவ்வான்மா, பதி யென ஆய்ப் பயிலும் - பதிபோலச் சிவத்தன்மை முழுதும் விளங்கப் பெற்றுப் பயிலுதற்கு ஏதுவாகிய, திருவாவடுதுறைசைப் பதி - திருவா வடுதுறை என்னும் திருப்பதியில், வளர் - எழுந்தருளியிருக்கின்ற, பஞ்சாக்கரவனை - ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர தேசிக மூர்த்தியை, என் சொல்லிப் பாடுதும் - எவ் வியல்பினனென்று சொல்லிப் பாடுதும் என்பதாம்.

முன்பின்னாக நிற்கச்செய்தலாவது - பாசம் முற்படப் புலப்பட்டும், பசு அதனால் தொழிற்பட்டும், பதி தொழிற்படுத்தியும் நிற்குமாறு செய்தல். ஆக - காரணப்பொருட்டு. பாசம் பசு பதியாக்குதலாவது கேவலநிலையினின்றும் சகலநிலை யெய்துவித்தல். பதி பசுவாக என்றது ஆன்மாப் பதிநெறியில் ஒழுகிநிற்றலை யுணர்த்திற்று. பசுபதி யாக்கி என் புழி ஆக்கச் சொல் அத்துவ சுத்தியால் ஆன்மாவைத் தூயனாக்கிப் பதி யின்றன்மை யெய்துவித்தலை யுணர்த்திற்று. தான் பதி யென ஆய் என்புழிஆக்கச் சொல் ஆன்மாப் பரமுத்தியில் சிவானந்தாநுபவ நிலையில் உறைத்து நிற்றலை உணர்த்திற்று.

ஆக்கி ஆக்கிப் பயிற்றித் திருவாவடுதுறைசைப் பதிவளர் பஞ்சாக் கரவனெனவும், ஆய்ப் பயிலும் திருவாவடுதுறைசைப் பதிவளர் பஞ்சாக் கரவனெனவும் முடிக்க.

2. படர்தல் - நினைத்தல். அன்னவன் பாதம் கூடுவது என்க. இன்பம் நீடுவது. நிகழ் செயல் - அவற்றிற்கு நிகழும் செயல்கள்.

3. ஒன்று இல்லையாக - தனக்கென உருவம் ஒன்றும் இல்லையாகவும், உயிர் உளதாக - உயிரென்பது ஒன்று இருப்பதை யுத்தேசித்து. தென்றில்லையாடி யாகிய பஞ்சாக்கரவன் உருவங் கொண்டு சென்று நின்று. இல்லையாதி - தற்போத முனைப்பு இல்லையாவாயாக. நின்றயான் - தற்போத முனைப்புடன் நின்றயான். சென்று நின்று இறலும் - அவன் உபதேசித்த நெறிவழிச் சென்று நின்று தற்போதமுனைப்பு ஒழிதலும். சொல்லா ஒன்று - சிவானந்தம். ஒன்றில்லையாக என்பதற்கு அத்துவிதச் சொற்கு ஒன்றென்னும் பொருளில்லையாம்படி என்று பொருள்கோடலுமாம்.

4. பாசம் சடமானதால், பாசவறிவு என்பது யாது? உயிர் ஆணவம் நீக்கியவழி நானென்று கருதுமாறின்மையின், பசுவறிவு என்பது யாது? என்றும் ஒருநிலையில் நின்று உணர்த்துவது பதியறிவு ஒன்றேயாம். இங்ஙனமாக அப்பதியறிவைப் பாசஞானம் பசுஞானம் என்பவற்றோடு ஒருங்கு சேர்த்துப் பதிஞானமென்பது யாது? அருள வேண்டும் என்பதாம். இந்த ஞானத்தினியல்புகள் சிவஞானபாடியத்திற் கூறப்பட்டன.

5. உயிர்க்கு அநுக்கிரகம் செய்வது சிவமேயன்றி ஏனையுயிர்களல்ல என்பதை யாரும் தெரிந்து பிழைக்க. பெருவான் பொருள் - சிவம். அப்பொருட்கு வாசகம் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரம். அருவாயும் அருவுருவாயும் உருவாயும் அவைதானெனவும் வந்ததேயன்றி ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷர தேசிக மூர்த்தியாகவும் எளிவந்த வாய்மை என்க.

6. தாழ்குழல் நோக்கி உலைமெழுகு போல உருகும்: பமரம் - வண்டு: பிரமரமென்னும் வடமொழித்திரிவு. தணப்பற - நீக்கமின்றி. தேறலைப் பருகும். திருக்கு - குற்றம்.

7. ஆர்வம் - பேரன்பு. மெய் - சிவமாக.

8. சஞ்சிதம் - அநுபவிக்க வாராமற் குவிந்து கிடக்கும் கன்மத் தொகுதி. உடலிற் புல்கிய இன்பத் துன்பங்கள் - பிராரப்த கன்ம பலன்கள். சஞ்சித வினைத்தொகுதியைத் தன்திரு நோக்கா லெரித்தலும், பிராரப்தவினைப் பயனைத் தான் ஏற்றுக்கோடலுமாகிய இவற்றின் விரிவைச் சிவஞான மாபாடியத்திற் காண்க. கைம்மாறு நல்குதற்குக் கண்டிலனென்க. பூப்பது தொழின்மேனின்றது.

9. நலத் தகை - அன்மொழித்தொகை. நலத் தகையாகிய பஞ்சாக்கர தேவன். அவன் பணித்திடுங்கால் எனக்கு மெல்குந் திறமுள்ளது. மெல்குதல் - மென்மையாதல். ஒல்குதல் - குழையும். யான் எனது - அகங்கார மமகாரம். ஓடியது தனித்தனி கூட்டுக.

10. உற்றது - சகசமாயுற்றதாகிய. ஆணவம் ஓடியது. பாசமாகிய கன்மங்கள், பல்வகைத் தோற்றம் வாடின - அண்டச முதலாயின ஒழிந்தன. தோற்றம் இன்மையின் அயன் மால் முதலானோர் செய்கை வீடினர். நகைக்கு - உருபுமயக்கம்.

11. எதிர்ந்தோர் - எதிர்ப்பட்டோர். நவை - குற்றம். துகைத்தல் - கெடுத்தல். தொக்கு - சம்பந்தம். நகைத்தல் - தடுத்தல். உகைத்தல் - செலுத்தல். துறைசையில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர தேசிக மூர்த்தியின் திருவுருவை வியந்தவாறு.

12. தமது திருவடித்தாமரைகளைத் தொழுதால் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர தேசிக மூர்த்திகள் இயமனை நம்பாற் சாரவொட்டார். அழற்காலன் - அழலைப்போலுங் காலன். தநு - உடல். புழல் - உட்டுளையுடைய. கால் - நாளம். அரவிந்தப் புத்தேள் - பிரமன். இங்ஙனம் படைப்புக் கடவுட்கும் அழித்தற் கடவுட்கும் தத்தஞ்செயல்செய்ய இடமில்லையாக, திருமாற்கும் தன்செயல் செய்ய இடமில்லையென்பதாம். கானம் - பாட்டு. ஆயன் - கண்ணன். ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர தேசிக மூர்த்திகள் அவ்விதஞ் செய்யும் தன்மையுடையார் என்க.

13. கை யம்பு ஈண்டுத் திருமால். அப் பிரான் உலகுண்டது கிருஷ்ணவதார நிகழ்ச்சி கண்மலர் ஒன்று - நெற்றி விழி. ஐ அம்பு வேளை உண்டது - மன்மதனை உண்டது. அம்பு - நீர். எய்யம் - அறியோம். 'எய்யாமையே அறியாமை' என்பது தொல்காப்பியம். அம்புகன் என்பன ஒவ்வொன்றே யுண்டன: திருவடியோ வணங்கிய அன்பர் பிறவற்றைச் சிறிதுமறியோமென்னுமாறு எல்லாவற்றையும் எடுத்து விழுங்கியதென்க.

14. ஒளி அறல் - ஒளியின் நீக்கம். மிடைதல் - நெருங்குதல். ஒழுங்கி - ஒழுங்குபட்டு. உள்ளத்து ஒழிவு - தற்போத நீக்கம். ஓங்கிருள் - ஆணவம். மாக்கள் சிந்தையுட் சார்ந்துநின்ற பொங்கிய இருளாதலின் ஓங்கிருளெனப்பட்டது. மழுங்குதல் - கூரில்லாதொழிதல்: அஃதாவது அது நித்தப்பொருளாயினும் கேடு விளையாதிருத்தல். எஞ்ஞான்றும் அவனைப் புணர்தலன்றி வேறு புழுங்கக்கடவது யாதுமில்லை.

15, அன்றுதல் - பகைத்தல். நீத்தம் - கங்கைநீர்ப் பெருக்கு. சடைக்கண் நீத்தமடுத்தான். அடல் - கொல்லுதல். ஓதை - ஓசை. செவிக்கண் மடுத்தான். களத்தில் ஆலத்தை மடுத்தான். அவைபோல என்னையும் கொடியபொருளாகக் கருதித் திருவடிக்கண் மடுத்தானெனச் சமற்காரமாகக் கூறினார்.

16. கொடுக்கும் அவன் - தவப்பயனைக் கொடுக்கும் அவனென்க, 'செய்வானும் செய்வினையும் சேர்பயனும் சேர்ப்பானும்' கூறியவாறு. தொழிற்கு வரும் நவமா உரு - நவந்தரு பேதம். பவம் - பிறவி. பவம் - திருவுருத்தோற்றம். அத்திருவுருவினிடத்து அன்பு செலுத்தாதிருப் பின் யாரும் அப்பெருமானை அறியாரென்றவாறு.

17. யான் பஞ்சாக்கரவன் பதத்திடை இருந்திடின் மலமும் சேட் டைபுரியாது இருந்திடும்; சற்றுத் தற்போதமெழின் மலமும் உடனே எழுந்து நீ எனக்கு விருந்தென்று சொல்லித் தன்வாய்ப் பெய்யும். அத் துன்பங்கண்டு மீட்டும் அவனடிக்கீழ் இராமல் ஒழியின், ஐயோ எல்லாத் துன்பங்களும் என்பாற் பொருந்திடும். ஆதலின் அப்பெருமானது திரு நாமத்தை ஓதுக. ஓதுவதென்பது 'கொள்ளப்படாது மறப்ப தறிவி லென் கூற்றுக்களே' என்பதுபோல நின்றது.

18. ஓதுவது - ஓதப்படுவது. மறையின்மீது வதிவது - வேதத் தின் நடுநாயகமா யிருப்பது, நட்பையும் இகலையும் விளக்குவது. நீங்கு வதும் பின் புணர்வதும் முன்பு சேர்ந்த மயக்கத்தை யொழிப்பதும் அது நீங்கியவழி எஞ்சி நிற்பதுமாகிய வெல்லாம் அவன் பெயரே என்க. இது ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர தேசிக மூர்த்திகள் திருநாமப் பொருளை விளக்கிய வாறு.

19. பூங்கழற்றுணை கருகிடும் என்னைத் தன்னுள் இருத்தும்; மலம் கதிப்பின் என்னோடு பொருதலைச் செய்யும் போகப் புணர்ப்பா யிருக்கும். புரை - சிறப்பு. இருது இடு நாமம் - பருவம். தவத்தால் பருவமடையாதவர்கட்குக் கழற்றுணை இருளாயே இருக்கும். அருள் விருதினையுடைய.

20. அணையா - தன்னைச் சேராத. அணைப்பான் - பானீற்று வினையெச்சம். பிறகே செல்லும் - தன்பின் செல்லுகின்ற. புணை - மரக்கலம். நெஞ்சினை நோக்கிக் கூறியவாறு.

21. அங்கே - நினைத்த அவ்விடத்தே. செஞ்சேவடி - மிகச் சிவந்த திருவடி; 'செஞ்செவ்வே'லென்றாற் போல. இகந்து - நீங்கி.

புலனைச் சென்று பற்றி. சேறல் - செல்லுதல். நயத்தல் - மகிழ்தல், நெஞ்சே நீ யுனக்கு உறுதி யின்னதென்பதனை யறிந்திலை போலும்.

22. நெஞ்சே நல்லன வந்தால் மகிழ்வாய்: நல்லன வல்லாதன வற்றை நின் தீவினைக்குப் பயனாக அவன் கொடுத்தால் நடுங்குவாய் நீ செய்தவினைக் கீடாக உள்ளதை அருள்புரியும் பஞ்சாக்கர மூர்த்தி யோடு இயைந்து உடலாயிருந்து வியந்து அவை தாக்காது இருக்க அறி யாமல் மகிழவும் பனிக்கவும் அறிந்த நின் பண்பு நன்றாயிருக்கின்றது.

23. அளறு - நரகம். நரகத்திற்கு இரையாய் இருந்தேன். அற் பரைப் பொருந்துவேன். திருந்தேன் - வினைப்பெயர். மருந்து - அமிர்தம்.

24. எறுழ் - வலிமை. பகடூர்தி - இயமன். குறுகார் - அடை யார். கதமலை - யானை: அன்மொழித்தொகை. மதவிழி - வலியவிழி. திருவடி இயமனையும், செங்கை பிரமனையும், நுதல்விழி மன்மதனையும் ஒறுத்தமையின் அவற்றைத் தரிசித்தோர் முறையே இயமபுரம் சேரா மையும், பிரமன் கையால் எழுதப்படாமையும், மன்மதபாணம் வருத்தா மையும் பெறுவரெனப்பட்டது.

25. கனை - திருமால். அது உண்ட தேர் - கீழும் மேலுமுள்ள உலகங்கள். இருள் உண்ணும் ஆழி - சூரிய சந்திரர். தேரைப் பரிக் கும் சிலை - மகாமேரு. வலவன் - பிரமன். ஏங்க - நம்மால் ஆவது யாதுமில்லையே யென ஏங்குமாறு. அசித்தது - சிரித்தது.

26. வன்பு - வலிமை.

27. மதிப்பிக்கும் - நினைக்கும்படி செய்யும். அன்பை உதிப்பிக்கு மென்க. கதிப்பிக்கும் - கதியிற் செல்லுமாறு செய்யும். என்னைப் பதிப்பிக்கும்.

28. கொண்டல் - மேகம். மண்டலம் - வட்டம். என்னை மீட்டும் உமிழ்வின்றி உண்டன.

29. நளினம் - செந்தாமரை மலர். கேவல நிலையிற் சிவத்தை யறி யாது மலத்தில் அழுந்திக் கிடந்தது போலச் சுத்த நிலையின் மலத்தை யறியாது சிவத்தில் அழுந்திக்கிடந்தமை கூறியவாறு.

30. அடுத்தனம் - அடைந்தோம். எனது என்னும் மமகாரத்தைக் கெடுத்து. கெடினல்லது மலமும் விடுமோ அருளும் அண்முமோ.

31. அல் - இருள். எல் - ஒளி. துவந்துவம் - இன்பத் துன்பங்கள். ஞானம் இரண்டு - அபர பர ஞானங்கள்.

32. சொல்ல நினைய இறைஞ்ச - திரிகரணத்தானும் வழிபட. துகட் கிழங்கு - இங்கே ஆணவமாகிய கிழங்கு. கல்லுதல் - தோண்டுதல். நாதன் அருள்வதின் என்க. காசினிக்கு - உருபுமயக்கம்.

33. ஆசு - குற்றம். இறுதல் - ஒழியும். வதிதல் - எழுந்தருளியிருத்தல். அரசூர் - திருவாவடுதுறை.

34. பாத்துநர் - பகுத்துணர்வோர். ஆத்தன் - வடமொழித்திரிவு. அவனன்றி யாதும் நிகழா தென்பது உணர்த்தியவாறு.

35. உயிரின் தன்மை கூறியவாறு. ஒன்றனைச் செய்யத் தொடங்கி இடையில் அதனை விடுத்து வேறொன்றனைச் செய்யத் தொடங்கும்: அதனையும் மறந்துவிடும். இவ்வித வுயிர் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரநாதன் முதுநலம் உற்றாலும் முடிவுறக் கொள்ளாது. ஆயினும் பூர்ண வின்பத்தை யனுபவிக்கும். முதுநலம் - ஈண்டு ஆனந்தம்.

36. அருள் விளைத்துத் தானுயிருக்கும் என்க. வளைத் தழும்பாளன் என்பது காஞ்சிப் புராணத்தா லறியப்படுவது.

37. வீ - பூ. ததைதல் - நெருங்குதல். விரகு - உபாயம்.

38. மாமதிபோற் பப்புற்ற வாணவம் பாற்றி என்பதை 'மன்னுமிருளை மதிதுரந்த வாறு' எனவரும் வெண்பாவா னறிக. வைப்பு - நிக்ஷேபநிதி.

39. வடிவாளி அடக்கியது. மதுகை - வலிமை. சிலை - வில்: ஈண்டு மேரு. மீளி - வலியோன். படி - பூமி. தோராகிய படி என்க.

40. பாகன் - பிரமன். பாகற் பயந்தவன் - திருமால். குரு - நிறம். முடியும் பாதமும் அவ்விருவரும் இரப்புற்று நாடவும் எட்டாது கடந்து உயர்ந்தன என்க. அவ்விருவரும் அகங்காரத்தால் நாடத் தொடங்கினராதலின் கண்டிலரென்பது. 'இன்பவெள்ளம் விருப்புற்ற அன்பர்க் கருளும் பஞ்சாக்கர மெய்ப்பொருள்' என்பதனாற் பெறப்படும்.

41. பாதங்கள் நான்கு - சரியாதி. பதங்கள் நான்கு - சாலோகாதி. வேதங்கள் நான்கு - இருக்காதி. விரையாக்கலி - ஆணை. பூதங்

களாதி - பூத முதலாகிய தத்துவங்கள். புரையாத - இழிந்த. புகர் மலம் - குற்றமாகிய ஆணவமலம். ஏதங்கள் - கேடுகள்.

42. இறை - இறைமை. பஞ்சாக்கரநாதன் அரசு செலுத்தும் முறையை நாடின் ஏனை முறையனைத்தும் முறையாதலில்லை. முகிழ்ப்ப - இனித் தோன்றுவன; அவை பிராரத்தம்.

43. முற்செய்யுளின் இறைமைகூறி இச்செய்யுளின் வள்ளன்மை கூறுகின்றார். பற்று இகல் - விருப்பு வெறுப்பு. விழையாது - விரும்பாமல்.

44. உள்ளும் புறமும் ஒருதன்மைக் காட்சியர் - சிவஞானிகள். உலகில் நள்ளும் - உலகத்திற் பொருந்தியிருக்கும். விள்ளுதல் - நீங்குதல். பரிசு - தன்மை. பஞ்சாக்கரவன் திருவடியை அடைந்த சீவன் முத்தர் உலகியலிற் பொருந்தி நின்றாலும் அவர் வினைவழி நண்ணகிலார்; அவன் திருவடியை அடையாத ஏனையோர் எல்லாம் விடுத்தனராயினும் வினைவழி விடுக்கலர். 'உள்ளும் புறமு மொருதன்மைக் காட்சியருக், கெள்ளுந் திறமேது மில்' என்பது திருவருட்பயன்.

45. ஆர்வம் - கண்ட பொருள்மேற் செல்லும் பற்றுள்ளம். பொருள் என்பது ஈண்டு வினை.

46. வருதல் - பிறத்தல். போதல் - இறத்தல். இவை இப்பொருட்டாதலைப் 'போக்கு வரவு புரிய' என்பதனான் அறிக. தரு - கற்பதரு. நிதி - சங்கநிதி முதலியன. பொரு - உவமை. ஒருவு அரும் முத்தி - பிரிதல் இல்லாத வீடு.

47. கேவலம் சகலம் சுத்தமென்னும் அவத்தை மூன்றினும் பஞ்சாக்கர விமலன் உயிர்கட்கு அருள்புரியுமாறு கூறுகின்றது இச்செய்யுள். உலைத்த - வருந்திய. தெளிக்கும் - தெளிவிக்கும்.

48. விக்குண் முதலிய நோய்கள் சூழ்ந்து வருத்தினும் நக்குப் பஞ்சாக்கரவன் திருவடி புகின் அவை யெல்லாம் இன்பமாகப் பொலியும்.

49. மன்ற - நிச்சயமாக 'மன்றவென் கிளவி தேற்றஞ் செய்யும்' என்பது தொல்காப்பியம். கலவும் - சேரும். சலம் - வஞ்சம். உலகியல் கூறித் தெருட்டியவாறு.

50. கள்ளுண்ட வாளி - மலர். சுவை யுண்ட கார்முகம் - கரும்பு. அவற்றைக் கைக்கொண்ட காளை - மன்மதன். அவனது உடலை விள்ளுண்ட கண்ணனாகிய பஞ்சாக்கர நாதன். வினைக்கு அஞ்சாமைக்குக் காரணம் கூறியவாறு.

51. எண்ணிய மூவர் - சுபுத்தி, சுசீலன், சுதன்மன். திருவடித் தாமரைக்கீழ் என்னைப் பெய்து என்க. வெய்து - விரைந்து.

52. நிழலுடல் - சாயாசரீரம். அளம் - உப்பளம்.

53. உயிர்கடாம் பயிலா என்க. அப்பண்பின - இன்பத்துன்பம் பயிலாப் பண்பின. செயிர் - குற்றம். மயரார் - மயங்கார்.

54. அருள்வழியன்றி மருவுவது அரிது : ஒருவனும் அரிது.

55. பொருளானவெலாம் ஆற்றாலும் என்னை ? அருளின் உற்று. ஆலும் - பெயரெச்சம்.

56. ஒரு பொருள் - திருமால். பவம் பெறுமாறு இன்று.

57. திரிகரணத்தாலும் செய்த தீங்குகள் நீங்குமாறு கூறுகின்றது. பஞ்சாக்கரனைப் புகழ்ந்து நாவிற் பயிற்றியிட்ட அவம் பலகோடியும் அறுத்தாம்: சிந்தைய - சிந்தையிலுள்ள தீங்குகள் : வினையாலணையும் பெயர். கோடிய - பெயரெச்சம். அவன் தாளை நினைந்து சிந்தையிலுள்ள தீங்குகளைத் தணந்தாம். இறைஞ்சி உடற்றீங்கு நீத்தனம்.

58. நீத்தனம், பாத்தனம் - வினையெச்சமுற்று.

59. எங்கும் எழுந்தது. அதில் புல்லறிவு விழுந்தது. அருளாய் மிளர்ந்தன. பாசங்களென்று எண்ணப்பட்ட மாயை கன்மங்கள். தழுந்தாம் - தழுவுந்தாம்.

60. மூர்க்கர் என்பார் என்பார் : மாயும்படி அறியார் : அஃதுறும் உண்மை எய்யார். எய்யாமை - அறியாமை.

61. முனிவு - வெறுப்பு: ஆகுபெயர். பருவருதல் - துன்பப்படுதல். கார்க்கு அதிர் - மேகத்தைக் கண்டு ஆரவாரிக்கும்.

62. குரு - நிறம். கிரகங்களனைத்தும் துருவனாற் பிணிக்கப்படுவதென்பது நூற்கொள்கை.

63. இருணடமாடலாவது - ஊனநடம் : செயிர் - குற்றம்.

64. கதி - மேலான நிலை. இகத்தல் - நீங்குதல்.

65. பழியும் புகழும் வினையால் வருவன. அப்புகழும் பழியும் பஞ்சாக்கரவன் பதத்து ஒழுங்குபட்டு நிற்கும் பெருநிலைக்கு ஊறுசெய்யா : ஆதலின் அவன் பதத்துற்று நில் என்க.

66. நீடுசெல் - நெடுந்தூரம் போ. அல்கல் - தங்காதே. திறத்தின் - திறத்தினின்றும். நிறவிற் காய்ந்தும் எடுப்பின் நயந்தும் : நிரனிறை. புல் - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். பாரமாவது வினைப்பயனை நுகர்வித்தல்.

67. மாணும்வினை என்க. பிராரத்தவினை தாக்காதிருத்தற்கு உபாயங் கூறியவாறு.

68. ஐங்கலை - நிவிர்த்தியாதி பஞ்ச கலைகள். உளத்தை மயலில் விட்டனம்.

69. செருக்கை விட்டனம் : அதனால் உலகநிலைபற்றிப் பார்க்குமிடத்துக் கேடு அடைந்தோம் : அக்கேடே சிறந்த வாழ்க்கையாகக் கொண்டோம். ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரநாதன் திருவடிப்பூசனை தொடங்கினோம் : இந்தத் தொடர்பை எவர் நீக்குவரென்க.

70. குஞ்சரம் - விளம்பழத்திற்கு வருவதோர் நோய் : சிந்தாமணியுரையில் நச்சினார்க்கினியார் இவ்வாறு கூறினர். தன் வயிறு என்பது விளம்பழத்தின் உள்ளிடம். விளக்கட்கனி - விளங்கனி. தன்புறம் என்புழி - தான் உள்ளிருப்ப அந்நோய் புறம். மேதினிக்கு - உருபு மயக்கம்.

71. பஞ்சாக்கரவன் நெடும்பதம் விரவுவ போதுவ ஈதென்ன அற்புதம். போக்கு - குற்றம் : போக்கறு பனுவல் என்றார் பனம்பாரனார்.

72. சொல்மாத்திரையில் வணங்குபவர்க்கும் வல்வினை இறும்.

73. மாலையது - இயல்பினையுடையது. பஞ்சாக்கரவன் அழிவேனை ஆக்கி வாவென்றருளினன்.

74. பருவமென்பது உயிர்க்கேயன்றி பஞ்சாக்கர வாண்டகைக் கில்லை. ஆதலின் நீ இப்பொழுது அவனை நினையின் அவனருள் உனக்கு வாய்த்திடும்.

75. கதி - பிறவி. புல்வினை - இழிவான தீவினை; வினைத்தொகையுமாம். அடுத்துப்புரட்டியது.

76. ஆரியன் - ஆசாரியன். கேவல நிலையினும் ஐந்தொழில் செய்து பக்குவப்படுத்திச் சகல நிலைக்குக் கொண்டுவந்து அச்சகல நிலையில் நாம் செய்த குற்றங்களையெல்லாம் நீக்கி நம்மைத் தாங்கும் பஞ்சாக்கரமூர்த்தி இன்னும் நம்மைத் தாங்கி மேனிலையிற் சேர்ப்பனென்னும் உண்மையை உணர்ந்தேன் என்றவாறு.

'பண்டிகந் திருளிற் பட்ட படர்பெரும் பிழையை நீயே
கண்டொரு செயலு மில்லாக் காலத்துக் கருணை வைத்துக்
கொண்டிடும் பருவ நோக்கிக் கோளமெய் யருளிற் றந்த
வண்டனிப் பிழையுள் வையா தளிப்பதின் றரிது போலும்'

என இவ்வாசிரியர் தணிகைப் புராணத்து அருளியதுங் காண்க.

77. பஞ்சாக்கர ஏந்தல் வைத்தான் வைத்தனன் வைத்தனன் என்க.

78. உலகினர் சிற்பரமென்று அறியார்: அதுவேயுமன்றி ஐந்தொழிற் பொருட்டுக்கொள்ளும் உருவத்தின் உண்மையும் அறியார்.

79. அநந்யம் - வேறன்மை. பொன் - சூரியன்.

80. துஞ்சுதல் - நிலைபெறுதல்: பெருஞ்செல்வரென்றபடி. வேலர் - அரசர். கொன் - அச்சம். தென் - அழகு. தாமரை மலரின் அழகும் கெடுதற்குக் காரணமாகிய பஞ்சாக்கரவன் றிருவடி.

81. கூசுதலாவது அப்பெருமானது உயர்வும் தமது இழிவும் நோக்கியவழி நிகழ்வது.

82. உற்றிலா எனக்குக் குறையுண்ட நெஞ்சு முதலியன அளித்தான்.

83. ஆரண மார்க்கம் - வேதாகமநெறி. அரவு - ஆகுபெயர். முயக்கு - முயக்கம். இடும்பைக் காரணம் - துன்பம் நுகர்தற்குரிய காரணத்தை.

84. இழுதை - பேதை.

85. இன்னுக்கு - துன்பம். உறவாற் பெயராது. இன்பம் நிறுவவும் இன்னுக்கு நீக்கவும் வல்லன் பஞ்சாக்கர நின்மலனே.

86. அல் மலம் - இருண்மலம். இறைவன் மலஞ்சார்ந்த உயிரோடு கலந்திருப்பினும் மலம் அவனைத் தாக்காதென்பது உவமை வாயிலாக விளக்கப்பட்டது.

87. கால் - வினைத்தொகை. அஷ்டமூர்த்தியாய் நிற்குமாறு கூறியது. காவு இயல் சீர் அருள் - வெளிப்படாது மறைதல் இயலுகின்ற சிறப்பினையுடைய திருவருள்.

88. அடைவு - அடைதல். பரிபவம் - முன்னது வினைத்தொகை: பின்னது வியாகூலம்.

89. இப்பவம்போல் வாய்ப்புறின் பவமெழுகோடி யெடுப்பினும் என்னை என்க.

90. அருளிற் கலந்த நலத்தவர் சீவன்முத்தர். இறந்த - கழிந்த. சென்றே பயப்ப - பிராரத்தம். ஏறு நிலை - ஆகாமியம் சேராதநிலை.

91. துரும்பர் - போலி. அழுந்தின் அவியும் பதைப்பின் மலையாம்.

92. தீவினை நீங்க எண்ணுதலும், நல்வினை செய்ய நாடலும் வேண்டா:

93. நெஞ்சே உனக்குப் பகை நீயே. நீ முன்னர் ஈட்டிய வினைப் பயன்களை அவ்வவர் முன்னிலையாக பஞ்சாக்கரவன் கூட்டும்பொழுது.

94. நாடுவதெல்லாம் நற்பதம், கூடுவதெல்லாம் அடியார்குழாம், வீடுவதெல்லாம் அறிவிலர் சேர்க்கை.

95. கால் அகழ்தல் - கால் யாத்தலென்பதுபோல நின்றது. மலத்தை அடியோடு அறுக்கும். இச்செய்யுட் பொருளை 'என்னு லறியாப் பதந்தந்தா யான தறியா தேகெட்டே, னுன்னு லொன்றுங் குறையில்லை' என்னுந் திருவாக்கான் அறிக.

96. அடியார்க்கு நல்குரவும் செல்வமும் கூறியவாறு. சலம் - வஞ்சம்.

போதி - அரசமரம். சோடை - ஈண்டு ஆசைமிகுதி.

98. இரும்புபோன்ற மனத்தன் என்று கருதி. மலையை வளைத்தாற்போல. காப்பு - தடை.

99, உயிர்க்கும் இறைவற்குமுள்ள வேறுபாடு கூறுமுகத்தால் பஞ்சாக்கரமூர்த்தியின் பொருள் விளக்கியவாறு.

100. உளநின்று காணலாவது திரிவுகாட்சி. உளமொளித்தலாவது தெளிவு காட்சி. இக்காட்சியின் இயல்பு சிவஞானமாபாடியத்து நன்கு விளக்கப்பட்டது. பளகு அறுத்தல் - குற்றம் நீக்குதல்.

முற்றிற்று.

